

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä elokuuta 2014

73/2014

(Suomen säädöskokoelman n:o 655/2014)

Valtioneuvoston asetus

kansainvälisten vesistöjen muuhun kuin liikennekäyttöön sovellettavista säännöistä tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä elokuuta 2014

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kansainvälisten vesistöjen muuhun kuin liikennekäyttöön sovellettavista säännöistä New Yorkissa 21 päivänä toukokuuta 1997 tehty yleissopimus tulee voimaan 17 päivänä elokuuta 2014 niin kuin siitä on sovittu.

Tasavallan Presidentti on hyväksynyt yleissopimuksen 16 päivänä tammikuuta 1998. Hyväksymiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 23 päivänä tammikuuta 1998.

2 §

Yleissopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä elokuuta 2014.

Helsingissä 7 päivänä elokuuta 2014

Eurooppa- ja ulkomaankauppaministeri *Lenita Toivakka*

Lainsäädäntöneuvos Pekka Kemppainen

Sopimusteksti

(Käännös)

**YLEISSOPIMUS KANSAINVÄLISTEN
VESISTÖJEN MUUHUN KUIN LII-
KENNEKÄYTTÖÖN SOVELLETTA-
VISTA SÄÄNNÖISTÄ**

Tämän yleissopimuksen osapuolet, jotka ovat tietoisia kansainvälisten vesistöjen ja niiden muun kuin liikennekäytön merkityksestä monilla alueilla maailmassa,

pitävät mielessä Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 13 artiklan 1 momentin a kohdan, jonka mukaan yleiskokouksen tulee panna toimeen tutkimuksia ja esittää suosituksia edistääkseen kansainvälisen oikeuden jatkuvaa kehittymistä ja sen kodifiointia,

katsovat, että kansainvälisten vesistöjen muuta kuin liikennekäyttöä koskevien kansainvälisen oikeuden sääntöjen onnistunut kodifointi ja jatkuva kehittyminen auttaisivat edistämään ja toteuttamaan Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 1 ja 2 artiklassa mainittuja päämääriä ja periaatteita,

ottavat huomioon moniin kansainvälisiin vesistöihin vaikuttavat ongelmat, jotka johtuvat muun muassa lisääntyvistä käyttötarpeista ja pilaantumisesta,

ovat vakuuttuneita siitä, että puitesopimus varmistaa kansainvälisten vesistöjen hyödyntämisen, kehittämisen, säilyttämisen, käytön ja hoidon sekä suojelun sekä niiden parhaan mahdollisen ja kestäväen hyödyntämisen edistämisen nykyisiä ja tulevia sukupolvia varten,

vahvistavat, että kansainvälisellä yhteistyöllä ja hyvillä naapuruussuhteilla on suuri merkitys tällä alalla,

ovat tietoisia kehitysmaiden erityistilanteesta ja -tarpeista,

palauttavat mieleen Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1992 ympäristö- ja kehityskonferenssin Rion julistuksessa ja Agenda 21:ssä hyväksymät periaatteet ja suositukset,

palauttavat myös mieleen olemassa olevat kahdensivuliset ja monensivuliset kansainvälisten vesistöjen muuta kuin liikennekäyttöä koskevat sopimukset,

**CONVENTION ON THE LAW OF THE
NON-NAVIGATIONAL USES OF IN-
TERNATIONAL WATERCOURSES**

The Parties to the present Convention, Conscious of the importance of international watercourses and the non-navigational uses thereof in many regions of the world,

Having in mind Article 13, paragraph 1 (a), of the Charter of the United Nations, which provides that the General Assembly shall initiate studies and make recommendations for the purpose of encouraging the progressive development of international law and its codification,

Considering that successful codification and progressive development of rules of international law regarding non-navigational uses of international watercourses would assist in promoting and implementing the purposes and principles set forth in Articles 1 and 2 of the Charter of the United Nations,

Taking into account the problems affecting many international watercourses resulting from, among other things, increasing demands and pollution,

Expressing the conviction that a framework convention will ensure the utilization, development, conservation, management and protection of international watercourses and the promotion of the optimal and sustainable utilization thereof for present and future generations,

Affirming the importance of international cooperation and good-neighbourliness in this field,

Aware of the special situation and needs of developing countries,

Recalling the principles and recommendations adopted by the United Nations Conference on Environment and Development of 1992 in the Rio Declaration and Agenda 21,

Recalling also the existing bilateral and multilateral agreements regarding the non-navigational uses of international watercourses,

ovat tietoisia sekä hallitustenvälisen että muiden kuin hallitustenvälisen kansainvälisten järjestöjen arvokkaasta osuudesta kansainvälisen oikeuden kodifointiin ja jatkuvaan kehittymiseen tällä alalla,

arvostavat kansainvälisen oikeuden toimikunnan tekemää työtä kansainvälisten vesistöjen muuta kuin liikennekäyttöä koskevan oikeuden alalla,

pitävät mielessä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 9 päivänä joulukuuta 1994 hyväksymän päätöslauselman 49/52,

ovat sopineet seuraavasta:

I OSA

JOHDANTO

1 artikla

Tämän yleissopimuksen soveltamisala

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan kansainvälisten vesistöjen ja niiden vesien käyttöön muuhun kuin liikennetarkoitukseen sekä näiden vesistöjen ja niiden vesien käyttöön liittyviin suojele-, säilyttämis- sekä käyttö- ja hoitotoimenpiteisiin.

2. Kansainvälisten vesistöjen liikennekäyttö ei kuulu tämän yleissopimuksen soveltamisalaan paitsi niiltä osin kuin muu käyttö vaikuttaa liikenteeseen tai liikenne vaikuttaa siihen.

2 artikla

Käsitteet

Tässä yleissopimuksessa:

(a) *vesistö* tarkoittaa sellaisten pintavesien ja pohjavesien järjestelmää, jotka muodostavat fyysisen yhteytensä perusteella yhtenäisen kokonaisuuden ja virtaavat tavallisesti samaan paikkaan;

(b) *kansainvälinen vesistö* tarkoittaa vesistöä, jonka osat sijaitsevat eri valtioiden alueilla;

(c) *vesistövaltio* tarkoittaa tämän yleissopimuksen osapuolena olevaa valtiota, jonka alueella osa kansainvälisestä vesistöstä sijait-

Mindful of the valuable contribution of international organizations, both governmental and nongovernmental, to the codification and progressive development of international law in this field,

Appreciative of the work carried out by the International Law Commission on the law of the nonnavigational uses of international watercourses,

Bearing in mind United Nations General Assembly resolution 49/52 of 9 December 1994,

Have agreed as follows:

PART I.

INTRODUCTION

Article 1

Scope of the present Convention

1. The present Convention applies to uses of international watercourses and of their waters for purposes other than navigation and to measures of protection, preservation and management related to the uses of those watercourses and their waters.

2. The uses of international watercourses for navigation is not within the scope of the present Convention except insofar as other uses affect navigation or are affected by navigation.

Article 2

Use of terms

For the purposes of the present Convention:

(a) “Watercourse” means a system of surface waters and groundwaters constituting by virtue of their physical relationship a unitary whole and normally flowing into a common terminus;

(b) “International watercourse” means a watercourse, parts of which are situated in different States;

(c) “Watercourse State” means a State Party to the present Convention in whose territory part of an international watercourse is

see, tai yleissopimuksen osapuolena olevaa alueellista taloudellisen yhdentymisen järjestöä, jonka jäsenvaltioista yhden tai useamman alueella osa kansainvälisestä vesistöstä sijaitsee;

(d) *alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö* tarkoittaa tietyn alueen suverenien valtioiden muodostamaa järjestöä, jolle sen jäsenvaltiot ovat luovuttaneet toimivaltaa tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja jolle on sen sisäisten menettelysääntöjen mukaisesti annettu asianmukaiset valtuudet allekirjoittaa, ratifioida tai hyväksyä yleissopimus tai liittyä siihen.

3 artikla

Vesistö sopimukset

1. Ellei muuta ole sovittu, mikään tässä yleissopimuksessa ei vaikuta vesistövaltion oikeuksiin tai velvollisuuksiin sellaisten sopimusten perusteella, jotka olivat sen osalta voimassa sen tullessa tämän yleissopimuksen osapuoleksi.

2. Tämän artiklan 1 kohdan määräysten esittämättä siinä tarkoitettujen sopimusten osapuolet voivat tarvittaessa harkita kyseisten sopimusten yhtenäistämistä tämän yleissopimuksen peruseriaatteiden kanssa.

3. Vesistövaltiot voivat tehdä yhden tai useamman sopimuksen, jäljempänä *vesistö sopimukset*, joissa sovelletaan ja tarkennetaan tämän yleissopimuksen määräyksiä tietyn kansainvälisen vesistön tai sen osan ominaisuuksien ja käytön osalta.

4. Kun kaksi vesistövaltiota tai useampi vesistövaltio tekee keskenään vesistö sopimuksen, siinä on määriteltävä vedet, joihin sitä sovelletaan. Sellainen sopimus voi koskea kokonaista kansainvälistä vesistöä tai sen osaa tai tiettyä hanketta, ohjelmaa tai käyttö-tarkoitusta, paitsi niiltä osin kuin sopimus häittäisi merkittävässä määrin yhden tai useamman muun vesistövaltion mahdollisuuksia käyttää kyseisiä vesistöjä, elleivät nämä valtiot anna siihen nimenomaista suostumustaan.

5. Kun vesistövaltio katsoo, että tämän yleissopimuksen määräysten tarkentaminen ja soveltaminen on tarpeen tietyn kansainvälisen

situatied, or a Party that is a regional economic integration organization, in the territory of one or more of whose Member States part of an international watercourse is situated;

(d) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it.

Article 3

Watercourse agreements

1. In the absence of an agreement to the contrary, nothing in the present Convention shall affect the rights or obligations of a watercourse State arising from agreements in force for it on the date on which it became a party to the present Convention.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, parties to agreements referred to in paragraph 1 may, where necessary, consider harmonizing such agreements with the basic principles of the present Convention.

3. Watercourse States may enter into one or more agreements, hereinafter referred to as “watercourse agreements”, which apply and adjust the provisions of the present Convention to the characteristics and uses of a particular international watercourse or part thereof.

4. Where a watercourse agreement is concluded between two or more watercourse States, it shall define the waters to which it applies. Such an agreement may be entered into with respect to an entire international watercourse or any part thereof or a particular project, programme or use except insofar as the agreement adversely affects, to a significant extent, the use by one or more other watercourse States of the waters of the watercourse, without their express consent.

5. Where a watercourse State considers that adjustment and application of the provisions of the present Convention is required because

vesistön ominaisuuksien ja käytön vuoksi, vesistövaltiot keskustelevat keskenään mahdollisuudesta neuvotella vilpittömässä mielessä vesistö sopimuksen tai -sopimusten tekemiseksi.

6. Kun vain osa tietyn kansainvälisen vesistön vesistövaltioista on jonkin sopimuksen osapuolia, mikään sellaisessa sopimuksessa ei vaikuta sellaisen sopimuksen ulkopuolisten vesistövaltioiden oikeuksiin tai velvollisuuksiin, joita niillä on tämän yleissopimuksen perusteella.

4 artikla

Vesistö sopimusten osapuolet

1. Jokaisella vesistövaltiolla on oikeus osallistua kokonaiseen kansainväliseen vesistöön sovellettavaa vesistö sopimusta koskeviin neuvotteluihin ja tulla sen osapuoleksi sekä osallistua kaikkiin asiaan liittyviin keskusteluihin.

2. Jos esitetyn, ainoastaan vesistön osaan tai tiettyyn hankkeeseen, ohjelmaan tai käyttötarkoitukseen sovellettavan sopimuksen täytäntöönpano voi vaikuttaa merkittävästi vesistövaltion mahdollisuuksiin käyttää kansainvälistä vesistöä, tällä vesistövaltiolla on oikeus osallistua sellaista sopimusta koskeviin keskusteluihin sekä tarvittaessa neuvotteluihin vilpittömässä mielessä tarkoituksenaan tulla kyseisen sopimuksen osapuoleksi, niiltä osin kuin sopimuksen täytäntöönpano vaikuttaa kyseisen vesistövaltion mahdollisuuksiin käyttää vesistöä.

II OSA

YLEISET PERIAATTEET

5 artikla

Oikeudenmukainen ja kohtuullinen hyödyntäminen ja osallistuminen

1. Vesistövaltiot hyödyntävät kansainvälistä vesistöä alueillaan oikeudenmukaisella ja kohtuullisella tavalla. Vesistövaltiot erityisesti käyttävät ja kehittävät kansainvälistä vesistöä pyrkien siihen, että vesistöä käytettäisiin ja siitä hyödyttäisiin parhaalla mahdollisella

of the characteristics and uses of a particular international watercourse, watercourse States shall consult with a view to negotiating in good faith for the purpose of concluding a watercourse agreement or agreements.

6. Where some but not all watercourse States to a particular international watercourse are parties to an agreement, nothing in such agreement shall affect the rights or obligations under the present Convention of watercourse States that are not parties to such an agreement.

Article 4

Parties to watercourse agreements

1. Every watercourse State is entitled to participate in the negotiation of and to become a party to any watercourse agreement that applies to the entire international watercourse, as well as to participate in any relevant consultations.

2. A watercourse State whose use of an international watercourse may be affected to a significant extent by the implementation of a proposed watercourse agreement that applies only to a part of the watercourse or to a particular project, programme or use is entitled to participate in consultations on such an agreement and, where appropriate, in the negotiation thereof in good faith with a view to becoming a party thereto, to the extent that its use is thereby affected.

PART II.

GENERAL PRINCIPLES

Article 5

Equitable and reasonable utilization and participation

1. Watercourse States shall in their respective territories utilize an international watercourse in an equitable and reasonable manner. In particular, an international watercourse shall be used and developed by watercourse States with a view to attaining optimal

ja kestäväällä tavalla, ottaen huomioon kyseisten vesistövaltioiden edut, jotka ovat sopusoinnussa vesistön asianmukaisen suojelun tarpeen kanssa.

2. Vesistövaltiot osallistuvat kansainvälisen vesistön käyttöön, kehittämiseen ja suojeluun oikeudenmukaisella ja kohtuullisella tavalla. Sellaiseen osallistumiseen kuuluvat sekä oikeus hyödyntää vesistöä että velvollisuus tehdä yhteistyötä sen suojelussa ja kehittämisessä tässä yleissopimuksessa määrätyllä tavalla.

6 artikla

Oikeudenmukaiseen ja kohtuulliseen hyödyntämiseen liittyvät tekijät

1. Kansainvälisen vesistön oikeudenmukainen ja kohtuullinen hyödyntäminen 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla edellyttää kaikkien siihen liittyvien tekijöiden ja olosuhteiden huomioon ottamista, mukaan lukien

(a) maantieteelliset, hydrografiset, hydrologiset, ilmastolliset, ekologiset ja muut luontoon liittyvät tekijät;

(b) kyseisten vesistövaltioiden sosiaaliset ja taloudelliset tarpeet;

(c) kunkin vesistövaltion vesistöistä riippuvainen väestö;

(d) vesistöjen käytöstä yhdessä vesistövaltioissa aiheutuvat vaikutukset muihin vesistövaltioihin;

(e) vesistön olemassa olevat ja mahdolliset käyttötarkoitukset;

(f) vesistön vesivarojen säilyttäminen, suojelu, kehittäminen ja käyttötalous sekä näitä tarkoituksia varten suoritettujen toimenpiteiden kustannukset;

(g) tietyn suunnitellun tai olemassa olevan käyttötarkoituksen korvaavien samanarvoisten vaihtoehtojen olemassaolo.

2. Soveltaessaan 5 artiklaa tai tämän artiklan 1 kohtaa kyseiset vesistövaltiot ryhtyvät tarpeen vaatiessa keskusteluihin yhteistyön hengessä.

3. Kullekin tekijälle annettava painoarvo määritellään vertaamalla sen merkitystä muiden asiaan liittyvien tekijöiden merkitykseen. Päätettäessä, mikä on oikeudenmukaista ja

and sustainable utilization thereof and benefits therefrom, taking into account the interests of the watercourse States concerned, consistent with adequate protection of the watercourse.

2. Watercourse States shall participate in the use, development and protection of an international watercourse in an equitable and reasonable manner. Such participation includes both the right to utilize the watercourse and the duty to cooperate in the protection and development thereof, as provided in the present Convention.

Article 6

Factors relevant to equitable and reasonable utilization

1. Utilization of an international watercourse in an equitable and reasonable manner within the meaning of article 5 requires taking into account all relevant factors and circumstances, including:

(a) Geographic, hydrographic, hydrological, climatic, ecological and other factors of a natural character;

(b) The social and economic needs of the watercourse States concerned;

(c) The population dependent on the watercourse in each watercourse State;

(d) The effects of the use or uses of the watercourses in one watercourse State on other watercourse States;

(e) Existing and potential uses of the watercourse;

(f) Conservation, protection, development and economy of use of the water resources of the watercourse and the costs of measures taken to that effect;

(g) The availability of alternatives, of comparable value, to a particular planned or existing use.

2. In the application of article 5 or paragraph 1 of this article, watercourse States concerned shall, when the need arises, enter into consultations in a spirit of cooperation.

3. The weight to be given to each factor is to be determined by its importance in comparison with that of other relevant factors. In determining what is a reasonable and equita-

kohtuullista käyttöä, kaikkia asiaan liittyviä tekijöitä on tarkasteltava yhdessä, ja päätös on tehtävä kaikkien tekijöiden muodostaman kokonaisuuden perusteella.

7 artikla

Velvollisuus olla aiheuttamatta merkittävää vahinkoa

1. Hyödyntäessään kansainvälistä vesistöä alueillaan vesistövaltiot ryhtyvät kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin estääkseen merkittävän vahingon aiheutumisen muille vesistövaltioille.

2. Jos merkittävää vahinkoa kuitenkin aiheutuu toiselle vesistövaltiolle, käytöllään vahingon aiheuttaneet valtiot ryhtyvät sellaista käyttöä koskevan sopimuksen puuttuessa kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin, ottaen asianmukaisesti huomioon 5 ja 6 artiklan määräykset ja keskustellen vahingon kärsineen valtion kanssa, sellaisen vahingon poistamiseksi tai lieventämiseksi sekä tarvittaessa keskustellakseen vahingonkorvauksesta.

8 artikla

Yleinen yhteistyövelvollisuus

1. Vesistövaltiot tekevät yhteistyötä täysivaltaisen tasavertaisuuden, alueellisen koskemattomuuden ja yhteisen edun pohjalta sekä vilpittömässä mielessä saadakseen aikaan sen, että kansainvälistä vesistöä hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla ja suojellaan riittävästi.

2. Päätäessään sellaisen yhteistyön tavasta vesistövaltiot voivat harkita tarpeellisiksi katsomiensa yhteisten mekanismien tai toimikuntien perustamista helpottaakseen asiaan liittyviä toimenpiteitä ja menettelyjä koskevaa yhteistyötä, ottaen huomioon olemassa olevia eri alueiden yhteisiä mekanismeja ja toimikuntia koskevasta yhteistyöstä saadun kokemuksen.

9 artikla

Säännöllinen tietojen vaihtaminen

1. Vesistövaltiot vaihtavat säännöllisesti 8

ble use, all relevant factors are to be considered together and a conclusion reached on the basis of the whole.

Article 7

Obligation not to cause significant harm

1. Watercourse States shall, in utilizing an international watercourse in their territories, take all appropriate measures to prevent the causing of significant harm to other watercourse States.

2. Where significant harm nevertheless is caused to another watercourse State, the States whose use causes such harm shall, in the absence of agreement to such use, take all appropriate measures, having due regard for the provisions of articles 5 and 6, in consultation with the affected State, to eliminate or mitigate such harm and, where appropriate, to discuss the question of compensation.

Article 8

General obligation to cooperate

1. Watercourse States shall cooperate on the basis of sovereign equality, territorial integrity, mutual benefit and good faith in order to attain optimal utilization and adequate protection of an international watercourse.

2. In determining the manner of such cooperation, watercourse States may consider the establishment of joint mechanisms or commissions, as deemed necessary by them, to facilitate cooperation on relevant measures and procedures in the light of experience gained through cooperation in existing joint mechanisms and commissions in various regions.

Article 9

Regular exchange of data and information

1. Pursuant to article 8, watercourse States

artiklan mukaisesti helposti saatavilla olevia tietoja vesistön tilasta, erityisesti hydrologisista, meteorologisista, hydrogeologisista ja ekologisista sekä veden laatuun liittyvistä olosuhteista sekä niihin liittyvistä ennusteista.

2. Jos vesistövaltio pyytää toista vesistövaltiota toimittamaan tietoja, joita ei ole välittömästi saatavilla, viimeksi mainittu valtio pyrkii kaikkiin keinoin vastaamaan pyyntöön, mutta se voi asettaa ehdoksi, että pyynnön esittänyt valtio korvaa kohtuulliset tietojen keräämisestä ja tarvittaessa käsittelystä aiheutuvat kustannukset.

3. Vesistövaltiot pyrkivät kaikkiin keinoin keräämään ja tarvittaessa käsittelemään tietoja sellaisella tavalla, joka helpottaa niiden hyödyntämistä muissa vesistövaltioissa, joihin tiedot toimitetaan.

10 artikla

Erilaisten käyttötarkoitusten suhde

1. Ellei sopimuksesta tai tavasta muuta johdu, mikään kansainvälisen vesistön käyttötarkoitus ei ole sinänsä etusijalla muihin käyttötarkoituksiin nähden.

2. Jos kansainvälisen vesistön eri käyttötarkoitusten välillä vallitsee ristiriita, tämä ratkaistaan ottaen huomioon 5–7 artiklan ja kiinnittämällä erityisesti huomiota elintärkeiden inhimillisten tarpeiden vaatimuksiin.

III OSA

SUUNNITELLUT TOIMENPITEET

11 artikla

Suunniteltuja toimenpiteitä koskevat tiedot

Vesistövaltiot vaihtavat tietoja ja keskustelvat keskenään sekä tarvittaessa neuvottelevat suunniteltujen toimenpiteiden mahdollisista vaikutuksista kansainvälisen vesistön tilaan.

shall on a regular basis exchange readily available data and information on the condition of the watercourse, in particular that of a hydrological, meteorological, hydrogeological and ecological nature and related to the water quality as well as related forecasts.

2. If a watercourse State is requested by another watercourse State to provide data or information that is not readily available, it shall employ its best efforts to comply with the request but may condition its compliance upon payment by the requesting State of the reasonable costs of collecting and, where appropriate, processing such data or information.

3. Watercourse States shall employ their best efforts to collect and, where appropriate, to process data and information in a manner which facilitates its utilization by the other watercourse States to which it is communicated.

Article 10

Relationship between different kinds of uses

1. In the absence of agreement or custom to the contrary, no use of an international watercourse enjoys inherent priority over other uses.

2. In the event of a conflict between uses of an international watercourse, it shall be resolved with reference to articles 5 to 7, with special regard being given to the requirements of vital human needs.

PART III.

PLANNED MEASURES

Article 11

Information concerning planned measures

Watercourse States shall exchange information and consult each other and, if necessary, negotiate on the possible effects of planned measures on the condition of an international watercourse.

12 artikla

Mahdollisesti haitallisista suunnitelluista toimenpiteistä ilmoittaminen

Ennen kuin vesistövaltio toteuttaa tai sallii toteutettavan sellaisia suunniteltuja toimenpiteitä, joilla voi olla merkittäviä haittavaikutuksia muihin vesistövaltioihin, se ilmoittaa niistä ajoissa kyseisille valtioille. Sellaisen ilmoituksen mukana on oltava saatavilla olevat tekniset tiedot, mukaan lukien ympäristövaikutusten arvioinnin tulokset, jotta ilmoituksen vastaanottavilla valtioilla on mahdollisuus arvioida suunniteltujen toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia.

Article 12

Notification concerning planned measures with possible adverse effects

Before a watercourse State implements or permits the implementation of planned measures which may have a significant adverse effect upon other watercourse States, it shall provide those States with timely notification thereof. Such notification shall be accompanied by available technical data and information, including the results of any environmental impact assessment, in order to enable the notified States to evaluate the possible effects of the planned measures.

13 artikla

Ilmoitukseen vastaamisen määräaika

Ellei toisin ole sovittu,

(a) vesistövaltio, joka tekee 12 artiklan mukaisen ilmoituksen, antaa ilmoituksen vastaanottaville valtioille kuusi kuukautta aikaa tutkia ja arvioida suunniteltujen toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia sekä tiedottaa tälle vesistövaltiolle havainnoistaan;

(b) tätä määräaika pidennetään kuudella kuukaudella sellaisen ilmoituksen vastaanottaneen valtion pyynnöstä, jolle suunniteltujen toimenpiteiden arviointi on erityisen vaikeaa.

Article 13

Period for reply to notification

Unless otherwise agreed:

(a) A watercourse State providing a notification under article 12 shall allow the notified States a period of six months within which to study and evaluate the possible effects of the planned measures and to communicate the findings to it;

(b) This period shall, at the request of a notified State for which the evaluation of the planned measures poses special difficulty, be extended for a period of six months.

14 artikla

Ilmoituksen tekvän valtion velvollisuudet vastaamisen määräaikana

Edellä 13 artiklassa tarkoitetun määräajan kuluessa ilmoituksen tekvä valtio

(a) tekee yhteistyötä ilmoituksen vastaanottaneiden valtioiden kanssa toimittamalla niille pyynnöstä kaikki saatavilla olevat lisätiedot, jotka ovat tarpeen täsmällisen arvioinnin suorittamiseksi; ja

(b) pidättyy toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai sallimasta niiden toteuttamista ilman ilmoituksen vastaanottaneiden valtioiden suostumusta.

Article 14

Obligations of the notifying State during the period for reply

During the period referred to in article 13, the notifying State:

(a) Shall cooperate with the notified States by providing them, on request, with any additional data and information that is available and necessary for an accurate evaluation; and

(b) Shall not implement or permit the implementation of the planned measures without the consent of the notified States.

15 artikla

Ilmoitukseen vastaaminen

Ilmoituksen vastaanottaneet valtiot tiedottavat havainnoistaan ilmoituksen tehneelle valtiolle mahdollisimman pian 13 artiklan mukaisen määräajan kuluessa. Jos ilmoituksen vastaanottanut valtio katsoo, että suunniteltujen toimenpiteiden toteuttaminen olisi 5 tai 7 artiklan vastaista, se liittää havaintoihinsa asiakirjoilla todennetun selvityksen, jossa se perustelee havaintonsa.

Article 15

Reply to notification

The notified States shall communicate their findings to the notifying State as early as possible within the period applicable pursuant to article 13. If a notified State finds that implementation of the planned measures would be inconsistent with the provisions of articles 5 or 7, it shall attach to its finding a documented explanation setting forth the reasons for the finding.

16 artikla

Ilmoitusta koskevan vastauksen puuttuminen

1. Ellei ilmoituksen tehnyt valtio saa 13 artiklan mukaisen määräajan kuluessa 15 artiklassa tarkoitettua tiedonantoa, se voi, jollei sen 5 ja 7 artiklan mukaisista velvollisuuksista muuta johdu, ryhtyä suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamiseen ilmoituksen mukaisesti ja ilmoituksen vastaanottaneille valtioille toimitettujen muiden tietojen mukaisesti.

2. Sellaisen ilmoituksen vastaanottaneen valtion korvausvaatimukset, joka ei ole vastannut ilmoitukseen 13 artiklan mukaisen määräajan kuluessa, voidaan kuitata kuluilla, jotka ilmoituksen tehneelle valtiolle on aiheutunut vastausajan kuluttua umpeen suoriteista toimenpiteistä, joihin ei olisi ryhdytty, jos ilmoituksen vastaanottanut valtio olisi vastustanut niitä kyseisen ajan kuluessa.

Article 16

Absence of reply to notification

1. If, within the period applicable pursuant to article 13, the notifying State receives no communication under article 15, it may, subject to its obligations under articles 5 and 7, proceed with the implementation of the planned measures, in accordance with the notification and any other data and information provided to the notified States.

2. Any claim to compensation by a notified State which has failed to reply within the period applicable pursuant to article 13 may be offset by the costs incurred by the notifying State for action undertaken after the expiration of the time for a reply which would not have been undertaken if the notified State had objected within that period.

17 artikla

Suunniteltuja toimenpiteitä koskevat keskustelut ja neuvottelut

1. Jos 15 artiklan mukaisesti annetaan tiedonanto, jonka mukaan suunniteltujen toimenpiteiden toteuttaminen olisi 5 tai 7 artiklan määräysten vastaista, ilmoituksen tehnyt valtio ja tiedonannon antanut valtio keskustelvat ja tarvittaessa neuvotellevat keskenään tarkoituksenaan saavuttaa oikeudenmukainen ratkaisu tilanteeseen.

2. Keskustelut ja neuvottelut perustuvat sii-

Article 17

Consultations and negotiations concerning planned measures

1. If a communication is made under article 15 that implementation of the planned measures would be inconsistent with the provisions of article 5 or 7, the notifying State and the State making the communication shall enter into consultations and, if necessary, negotiations with a view to arriving at an equitable resolution of the situation.

2. The consultations and negotiations shall

hen, että kukin valtio ottaa vilpittömässä mielessä kohtuullisesti huomioon toisen valtion oikeudet ja oikeutetut edut.

3. Jos ilmoituksen vastaanottanut valtio sitä pyytää tiedonantoa antaessaan, ilmoituksen tehnyt valtio pidättyy keskustelujen ja neuvottelujen aikana suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamisesta tai niiden toteuttamisen sallimisesta kuuden kuukauden ajan, ellei toisin sovita.

18 artikla

Menettely tiedonannon puuttuessa

1. Jos vesistövaltiolla on perusteltua syytä uskoa, että toinen vesistövaltio suunnittelee toimenpiteitä, joilla voi olla ensin mainitulle valtiolle merkittäviä haittavaikutuksia, ensin mainittu valtio voi pyytää jälkimmäistä valtiota soveltamaan 12 artiklan määräyksiä. Pyynnön mukana on oltava asiakirjoilla todennettu selvitys, jossa pyyntö perustellaan.

2. Jos toimenpiteitä suunnitteleva valtio kuitenkin katsoo, että sillä ei ole velvollisuutta tehdä ilmoitusta 12 artiklan mukaisesti, se ilmoittaa tästä toiselle valtiolle toimittamalla sille asiakirjoilla todennetun selvityksen, jossa se perustelee päätelmänsä. Jos toinen valtio ei hyväksy tätä päätelmää, näiden kahden valtion on tämän toisen valtion pyynnöstä välittömästi ryhdyttävä keskusteluihin ja neuvotteluihin 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainitulla tavalla.

3. Jos toinen valtio sitä pyytää neuvottelujen ja keskustelujen aloittamista pyytäessään, toimenpiteitä suunnitteleva valtio pidättyy keskustelujen ja neuvottelujen aikana kyseisten toimenpiteiden toteuttamisesta tai niiden toteuttamisen sallimisesta kuuden kuukauden ajan, ellei toisin sovita.

19 artikla

Suunniteltujen toimenpiteiden kiireellinen toteuttaminen

1. Jos suunniteltujen toimenpiteiden toteuttaminen on erittäin kiireellistä kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muiden yhtä

be conducted on the basis that each State must in good faith pay reasonable regard to the rights and legitimate interests of the other State.

3. During the course of the consultations and negotiations, the notifying State shall, if so requested by the notified State at the time it makes the communication, refrain from implementing or permitting the implementation of the planned measures for a period of six months unless otherwise agreed.

Article 18

Procedures in the absence of notification

1. If a watercourse State has reasonable grounds to believe that another watercourse State is planning measures that may have a significant adverse effect upon it, the former State may request the latter to apply the provisions of article 12. The request shall be accompanied by a documented explanation setting forth its grounds.

2. In the event that the State planning the measures nevertheless finds that it is not under an obligation to provide a notification under article 12, it shall so inform the other State, providing a documented explanation setting forth the reasons for such finding. If this finding does not satisfy the other State, the two States shall, at the request of that other State, promptly enter into consultations and negotiations in the manner indicated in paragraphs 1 and 2 of article 17.

3. During the course of the consultations and negotiations, the State planning the measures shall, if so requested by the other State at the time it requests the initiation of consultations and negotiations, refrain from implementing or permitting the implementation of those measures for a period of six months unless otherwise agreed.

Article 19

Urgent implementation of planned measures

1. In the event that the implementation of planned measures is of the utmost urgency in order to protect public health, public safety

tärkeiden etujen suojelemiseksi, toimenpiteitä suunnitteleva valtio voi, jollei 5 ja 7 artiklasta muuta johdu, ryhtyä välittömästi toteuttamaan toimenpiteitä, 14 artiklan ja 17 artiklan 3 kohdan määräysten estämättä.

2. Sellaisessa tapauksessa muille 12 artiklassa tarkoitetuille vesistövaltioille toimitaan viipymättä virallinen ilmoitus toimenpiteiden kiireellisyydestä sekä asiaan liittyvät tiedot.

3. Toimenpiteitä suunnittelevan valtio ryhtyy jonkin 2 kohdassa tarkoitetun valtion pyynnöstä välittömästi neuvotteluihin sen kanssa 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainitulla tavalla.

or other equally important interests, the State planning the measures may, subject to articles 5 and 7, immediately proceed to implementation, notwithstanding the provisions of article 14 and paragraph 3 of article 17.

2. In such case, a formal declaration of the urgency of the measures shall be communicated without delay to the other watercourse States referred to in article 12 together with the relevant data and information.

3. The State planning the measures shall, at the request of any of the States referred to in paragraph 2, promptly enter into consultations and negotiations with it in the manner indicated in paragraphs 1 and 2 of article 17.

IV OSA

SUOJELU, SÄILYTTÄMINEN SEKÄ KÄYTTÖ JA HOITO

20 artikla

Ekosysteemien suojeleminen ja säilyttäminen

Vesistövaltiot suojelevat ja säilyttävät erikseen ja tarvittaessa yhdessä kansainvälisten vesistöjen ekosysteemejä.

21 artikla

Pilaantumisen ehkäiseminen, vähentäminen ja valvonta

1. Tässä artiklassa *kansainvälisen vesistön pilaantuminen* tarkoittaa kansainvälisen vesistön veden koostumuksen tai laadun vahingollista muuttumista, joka aiheutuu välittömästi tai välillisesti ihmisen toiminnasta.

2. Vesistövaltiot ehkäisevät, vähentävät ja valvovat erikseen ja tarvittaessa yhdessä kansainvälisen vesistön pilaantumista, joka voi aiheuttaa merkittävää vahinkoa toisille vesistövaltioille tai niiden ympäristölle, mukaan lukien ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle, vesien hyötykäytölle tai vesistön elollisille luonnonvaroille aiheutuvat vahingot. Vesistövaltiot ryhtyvät toimenpiteisiin toimintaperiaatteidensa yhtenäistämiseksi näiltä osin.

PART IV.

PROTECTION, PRESERVATION AND MANAGEMENT

Article 20

Protection and preservation of ecosystems

Watercourse States shall, individually and, where appropriate, jointly, protect and preserve the ecosystems of international watercourses.

Article 21

Prevention, reduction and control of pollution

1. For the purpose of this article, "pollution of an international watercourse" means any detrimental alteration in the composition or quality of the waters of an international watercourse which results directly or indirectly from human conduct.

2. Watercourse States shall, individually and, where appropriate, jointly, prevent, reduce and control the pollution of an international watercourse that may cause significant harm to other watercourse States or to their environment, including harm to human health or safety, to the use of the waters for any beneficial purpose or to the living resources of the watercourse. Watercourse States shall take steps to harmonize their pol-

3. Vesistövaltiot keskustelevat jonkin vesistövaltion pyynnöstä keskenään sopiakseen yhteisesti hyväksyttävistä toimenpiteistä ja menetelmistä kansainvälisen vesistön pilaantumisen ehkäisemiseksi, vähentämiseksi ja valvomiseksi, esimerkiksi:

(a) yhteisten veden laatua koskevien tavoitteiden ja kriteerien asettamisesta;

(b) tekniikan ja käytäntöjen laatimisesta pistelähteistä ja hajakuormituksesta peräisin olevan pilaantumisen käsittelemisestä;

(c) luetteloiden laatimisesta aineista, joiden päästäminen kansainvälisen vesistön vesiin on kielletty tai sitä on rajoitettava, tutkittava tai valvottava.

22 artikla

Vieraiden tai uusien lajien päästäminen vesistöön

Vesistövaltiot ryhtyvät kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin estääkseen sellaisten vieraiden tai uusien lajien päästämisen kansainväliseen vesistöön, joilla voi olla vesistön ekosysteemille vahingollisia vaikutuksia ja jotka voivat aiheuttaa merkittävää vahinkoa muille vesistövaltioille.

23 artikla

Meriympäristön suojeleminen ja säilyttäminen

Vesistövaltiot ryhtyvät erikseen ja tarvittaessa yhteistyössä muiden valtioiden kanssa kaikkiin kansainvälistä vesistöä koskeviin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen meriympäristön, mukaan lukien jokisuut, suojelemiseksi ja säilyttämiseksi, ottaen huomioon yleisesti hyväksytyt kansainväliset säännöt ja vaatimukset.

24 artikla

Käyttö ja hoito

1. Vesistövaltiot ryhtyvät jonkin vesistövaltion pyynnöstä keskusteluihin kansainvälisen vesistön käytöstä ja hoidosta, johon voi sisältyä yhteisen käyttö- ja hoitomekanismin pe-

icies in this connection.

3. Watercourse States shall, at the request of any of them, consult with a view to arriving at mutually agreeable measures and methods to prevent, reduce and control pollution of an international watercourse, such as:

(a) Setting joint water quality objectives and criteria;

(b) Establishing techniques and practices to address pollution from point and non-point sources;

(c) Establishing lists of substances the introduction of which into the waters of an international watercourse is to be prohibited, limited, investigated or monitored.

Article 22

Introduction of alien or new species

Watercourse States shall take all measures necessary to prevent the introduction of species, alien or new, into an international watercourse which may have effects detrimental to the ecosystem of the watercourse resulting in significant harm to other watercourse States.

Article 23

Protection and preservation of the marine environment

Watercourse States shall, individually and, where appropriate, in cooperation with other States, take all measures with respect to an international watercourse that are necessary to protect and preserve the marine environment, including estuaries, taking into account generally accepted international rules and standards.

Article 24

Management

1. Watercourse States shall, at the request of any of them, enter into consultations concerning the management of an international watercourse, which may include the estab-

rustaminen.

2. Tässä artiklassa *käyttö ja hoito* tarkoittaa erityisesti:

(a) kansainvälisen vesistön kestävä kehityksen suunnittelemista ja hyväksytyjen suunnitelmien toteuttamisen mahdollistamista; ja

(b) vesistön järkipäisen ja parhaan mahdollisen hyödyntämisen, suojelun ja valvonnan edistämistä muutoin.

25 artikla

Säännöstely

1. Vesistövaltiot tekevät tarvittaessa yhteistyötä vastatakseen kansainvälisen vesistön veden virtauksen säännöstelyn tarpeisiin tai mahdollisuuksiin.

2. Ellei toisin sovita, vesistövaltiot osallistuvat oikeudenmukaisin perustein sellaisten säännöstelyrakennelmien rakentamiseen ja ylläpitoon tai rahoittamiseen, joista ne ovat mahdollisesti sopineet.

3. Tässä artiklassa *säännöstely* tarkoittaa hydraulisten laitteiden käyttöä tai muuta jatkuvaa toimenpidettä, jolla muutetaan, vaihdellaan tai muutoin hallitaan kansainvälisen vesistön veden virtausta.

26 artikla

Laitteistot

1. Vesistövaltiot pyrkivät kaikkiin keinoin ylläpitämään ja suojelemaan alueillaan kansainväliseen vesistöön liittyviä laitteistoja, välineitä ja muita rakennelmia.

2. Vesistövaltiot ryhtyvät jonkin sellaisen vesistövaltion pyynnöstä, jolla on perusteltua syytä uskoa, että sille voi aiheutua merkittäviä häirtävaikutuksia, keskusteluihin, jotka koskevat:

(a) kansainväliseen vesistöön liittyvien laitteistojen, välineiden tai muiden rakennelmien turvallista käyttöä ja ylläpitoa; ja

(b) laitteistojen, välineiden tai muiden rakennelmien suojelua tahallislta tai tuottamuksellisilta teoilta tai luonnonvoimilta.

ishment of a joint management mechanism.

2. For the purposes of this article, "management" refers, in particular, to:

(a) Planning the sustainable development of an international watercourse and providing for the implementation of any plans adopted; and

(b) Otherwise promoting the rational and optimal utilization, protection and control of the watercourse.

Article 25

Regulation

1. Watercourse States shall cooperate, where appropriate, to respond to needs or opportunities for regulation of the flow of the waters of an international watercourse.

2. Unless otherwise agreed, watercourse States shall participate on an equitable basis in the construction and maintenance or defrayal of the costs of such regulation works as they may have agreed to undertake.

3. For the purposes of this article, "regulation" means the use of hydraulic works or any other continuing measure to alter, vary or otherwise control the flow of the waters of an international watercourse.

Article 26

Installations

1. Watercourse States shall, within their respective territories, employ their best efforts to maintain and protect installations, facilities and other works related to an international watercourse.

2. Watercourse States shall, at the request of any of them which has reasonable grounds to believe that it may suffer significant adverse effects, enter into consultations with regard to:

(a) The safe operation and maintenance of installations, facilities or other works related to an international watercourse; and

(b) The protection of installations, facilities or other works from wilful or negligent acts or the forces of nature.

V OSA

**VAHINGOLLISET OLOSUHTEET JA
HÄTÄTILANTEET**

27 artikla

*Vahingollisten olosuhteiden ehkäiseminen ja
lieventäminen*

Vesistövaltiot ryhtyvät erikseen ja tarvittaessa yhdessä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin ehkäistäkseen tai lieventääkseen sellaisia luonnonolosuhteista tai ihmisen toiminnasta aiheutuvia kansainväliseen vesistöön liittyviä olosuhteita, jotka voivat olla vahingollisia muille vesistövaltioille, kuten tulvia tai jääolosuhteita, veden välityksellä leviäviä tauteja, liettymistä, eroosiota, suolaisen veden tunkeutumista, kuivuutta tai aavikoitumista.

28 artikla

Hätätilanteet

1. Tässä artiklassa *hätätilanne* tarkoittaa tilannetta, joka aiheuttaa tai uhkaa välittömästi aiheuttaa vakavaa vahinkoa vesistövaltioille tai muille valtioille ja joka aiheutuu ennalta arvaamatta luonnonolosuhteista, kuten tulvista, jäänlähdistä, maanvyöryistä tai maanjäristyksistä, tai ihmisen toiminnasta, kuten teollisuuden onnettomuuksista.

2. Vesistövaltio ilmoittaa viipymättä ja nopeimmilla käytettävissä olevilla keinoilla alueellaan ilmenevistä hätätilanteista muille sellaisille valtioille, joihin hätätilanteet mahdollisesti vaikuttavat, sekä toimivaltaisille kansainvälisille järjestöille.

3. Vesistövaltio, jonka alueella hätätilanne ilmenee, ryhtyy välittömästi yhteistyössä sellaisten valtioiden kanssa, joihin hätätilanne mahdollisesti vaikuttaa sekä tarvittaessa toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa kaikkiin käytännössä mahdollisiin olosuhteiden vaatimiin toimenpiteisiin hätätilanteen vahingollisten seurausten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi ja poistamiseksi.

4. Tarvittaessa vesistövaltiot kehittävät yhteisesti valmiussuunnitelmia hätätilanteiden varalle, tarvittaessa yhteistyössä muiden sellaisten valtioiden kanssa, joihin hätätilanteet

PART V.

**HARMFUL CONDITIONS AND
EMERGENCY SITUATIONS**

Article 27

Prevention and mitigation of harmful conditions

Watercourse States shall, individually and, where appropriate, jointly, take all appropriate measures to prevent or mitigate conditions related to an international watercourse that may be harmful to other watercourse States, whether resulting from natural causes or human conduct, such as flood or ice conditions, water-borne diseases, siltation, erosion, salt-water intrusion, drought or desertification.

Article 28

Emergency situations

1. For the purposes of this article, “emergency” means a situation that causes, or poses an imminent threat of causing, serious harm to watercourse States or other States and that results suddenly from natural causes, such as floods, the breaking up of ice, landslides or earthquakes, or from human conduct, such as industrial accidents.

2. A watercourse State shall, without delay and by the most expeditious means available, notify other potentially affected States and competent international organizations of any emergency originating within its territory.

3. A watercourse State within whose territory an emergency originates shall, in cooperation with potentially affected States and, where appropriate, competent international organizations, immediately take all practicable measures necessitated by the circumstances to prevent, mitigate and eliminate harmful effects of the emergency.

4. When necessary, watercourse States shall jointly develop contingency plans for responding to emergencies, in cooperation, where appropriate, with other potentially af-

mahdollisesti vaikuttavat, sekä toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa.

VI OSA

ERINÄISET MÄÄRÄYKSET

29 artikla

Kansainväliset vesistöt ja laitteistot aseellisten selkkausten aikana

Kansainvälisiä vesistöjä ja niihin liittyviä laitteistoja, välineitä ja muita rakennelmia suojaavat kansainvälisiin ja muihin kuin kansainvälisiin aseellisiin selkkauksiin sovellettavat kansainvälisen oikeuden periaatteet ja säännöt, eikä näitä vesistöjä ja niihin liittyviä laitteistoja, välineitä ja muita rakennelmia saa käyttää näiden periaatteiden ja sääntöjen vastaisesti.

30 artikla

Välillinen menettely

Sellaisissa tapauksissa, joissa vesistövaltioiden välisille suorille yhteyksille on merkittäviä esteitä, kyseisten valtioiden on täytettävä tämän yleissopimuksen mukaiset yhteistyövelvollisuutensa, mukaan lukien tietojen vaihtaminen, ilmoitukset, tiedonannot sekä keskustelut ja neuvottelut, minkä tahansa hyväksymänsä välillisen menettelyn avulla.

31 artikla

Kansallisen puolustuksen tai turvallisuuden kannalta elintärkeitä tiedot

Mikään tässä yleissopimuksessa ei velvoita vesistövaltiota toimittamaan tietoja, jotka ovat elintärkeitä sen kansallisen puolustuksen tai turvallisuuden kannalta. Kyseisen valtion on kuitenkin tehtävä yhteistyötä vilpittömässä mielessä muiden vesistövaltioiden kanssa toimittaakseen olosuhteisiin nähden mahdollisimman paljon tietoa.

affected States and competent international organizations.

PART VI.

MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 29

International watercourses and installations in time of armed conflict

International watercourses and related installations, facilities and other works shall enjoy the protection accorded by the principles and rules of international law applicable in international and noninternational armed conflict and shall not be used in violation of those principles and rules.

Article 30

Indirect procedures

In cases where there are serious obstacles to direct contacts between watercourse States, the States concerned shall fulfil their obligations of cooperation provided for in the present Convention, including exchange of data and information, notification, communication, consultations and negotiations, through any indirect procedure accepted by them.

Article 31

Data and information vital to national defence or security

Nothing in the present Convention obliges a watercourse State to provide data or information vital to its national defence or security. Nevertheless, that State shall cooperate in good faith with the other watercourse States with a view to providing as much information as possible under the circumstances.

32 artikla

Syrjinnän kieltö

Elleivät kyseiset vesistövaltiot ole toisin sopineet sellaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden etujen suojaamiseksi, jotka ovat kärsineet tai ovat vakavasti vaarassa kärsiä huomattavaa valtionrajat ylittävää vahinkoa kansainväliseen vesistöön liittyvän toiminnan vuoksi, vesistövaltio ei saa syrjiä ketään kansallisuuden, asuinpaikan tai vahinkopaikan perusteella myöntäessään sellaisille henkilöille oikeusjärjestyksensä mukaisesti mahdollisuuden oikeudenkäyntiin tai muihin menettelyihin tai oikeuden vaatia vahingonkorvausta tai muuta hyvitystä sellaisesta alueellaan harjoitetusta toiminnasta aiheutuneesta merkittävästä vahingosta.

33 artikla

Riitojen ratkaiseminen

1. Jos kahden tai useamman osapuolen välille syntyy riita tämän yleissopimuksen tulkinnaasta tai soveltamisesta, kyseiset osapuolet pyrkivät sovellettavan keskinäisen sopimuksen puuttuessa ratkaisemaan riidan rauhanomaisesti seuraavien määräysten mukaisesti.

2. Jos kyseiset osapuolet eivät pääse yksimielisyyteen jonkin kyseisen osapuolen pyytämien neuvotteluiden avulla, ne voivat yhteisesti pyytää kolmannelta osapuolelta hyviä palveluita, välitystä tai sovittelua tai käyttää tarvittaessa mahdollisesti perustamiaan yhteisiä vesistöinstituutioita tai sopia riidan saattamisesta ratkaistavaksi välimiesmenettelyyn tai Kansainvälisen tuomioistuimeen.

3. Elleivät kyseiset osapuolet ole kuuden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettun neuvottelupyynnön esittämisestä saaneet riitaansa ratkaistuksi neuvotteluihin tai muulla 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja jollei 10 kohdan soveltamisesta muuta johdu, riita saatetaan jonkin riidan osapuolen pyynnöstä puolueettomaan tutkintamenettelyyn 4–9 kohdan mukaisesti, elleivät osapuolet toisin sovi.

Article 32

Non-discrimination

Unless the watercourse States concerned have agreed otherwise for the protection of the interests of persons, natural or juridical, who have suffered or are under a serious threat of suffering significant transboundary harm as a result of activities related to an international watercourse, a watercourse State shall not discriminate on the basis of nationality or residence or place where the injury occurred, in granting to such persons, in accordance with its legal system, access to judicial or other procedures, or a right to claim compensation or other relief in respect of significant harm caused by such activities carried on in its territory.

Article 33

Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between two or more parties concerning the interpretation or application of the present Convention, the parties concerned shall, in the absence of an applicable agreement between them, seek a settlement of the dispute by peaceful means in accordance with the following provisions.

2. If the parties concerned cannot reach agreement by negotiation requested by one of them, they may jointly seek the good offices of, or request mediation or conciliation by, a third party, or make use, as appropriate, of any joint watercourse institutions that may have been established by them or agree to submit the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.

3. Subject to the operation of paragraph 10, if after six months from the time of the request for negotiations referred to in paragraph 2, the parties concerned have not been able to settle their dispute through negotiation or any other means referred to in paragraph 2, the dispute shall be submitted, at the request of any of the parties to the dispute, to impartial fact-finding in accordance with paragraphs 4 to 9, unless the parties other-

4. Tutkintamenettelyä varten asetetaan tutkintakomissio, johon jokainen riidan osapuolena oleva osapuoli nimeää yhden jäsenen ja nämä nimetyt jäsenet valitsevat lisäksi yhden jäsenen, joka ei ole riidan minkään osapuolen kansalainen ja joka toimii komission puheenjohtajana.

5. Elleivät osapuolten nimeämät jäsenet pääse yksimielisyyteen puheenjohtajasta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission asettamista on pyydetty, mikä tahansa riidan osapuoli voi pyytää Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeriä nimeämään puheenjohtajan, joka ei ole riidan minkään osapuolen eikä kyseisen vesistön rantavaltion kansalainen. Jos jokin osapuoli ei nimeä jäsentä kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdan mukaisesta alkuperäisestä pyynnöstä, mikä tahansa muu riidan osapuoli voi pyytää Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeriä nimeämään henkilön, joka ei ole riidan minkään osapuolen eikä kyseisen vesistön rantavaltion kansalainen. Näin nimetty henkilö muodostaa yhden jäsenen komission.

6. Tutkintakomissio päättää omista menettelytavoistaan.

7. Kyseiset osapuolet ovat velvollisia toimittamaan tutkintakomissiolle sen mahdollisesti tarvitsemat tiedot sekä tutkintakomission pyynnöstä sallimaan sen jäsenten pääsyn näiden osapuolten alueille ja tarkastamaan välineet, laitokset, laitteet, rakennelmat tai luonnon ominaispiirteet, jotka liittyvät sen tutkimuksen tarkoitukseen.

8. Tutkintakomissio antaa kertomuksensa jäsentensä äänten enemmistöllä, ellei se ole yhden jäsenen tutkintakomissio, ja se toimittaa kertomuksensa kyseisille osapuolille, mainiten päätelmänsä sekä niiden perustelut ja riidan oikeudenmukaista ratkaisemista varten tarpeellisiksi katsomansa suositukset, joita kyseiset osapuolet tarkastelevat vilpittömässä mielessä.

9. Kyseiset osapuolet vastaavat tutkintakomission kuluista yhtä suurin osuuksin.

10. Osapuoli, joka ei ole alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö, voi ratifioi-
dessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai liittyessään siihen tai milloin tahansa tämän jälkeen ilmoittaa tallettajalle

wise agree.

4. A Fact-finding Commission shall be established, composed of one member nominated by each party concerned and in addition a member not having the nationality of any of the parties concerned chosen by the nominated members who shall serve as Chairman.

5. If the members nominated by the parties are unable to agree on a Chairman within three months of the request for the establishment of the Commission, any party concerned may request the Secretary-General of the United Nations to appoint the Chairman who shall not have the nationality of any of the parties to the dispute or of any riparian State of the watercourse concerned. If one of the parties fails to nominate a member within three months of the initial request pursuant to paragraph 3, any other party concerned may request the Secretary-General of the United Nations to appoint a person who shall not have the nationality of any of the parties to the dispute or of any riparian State of the watercourse concerned. The person so appointed shall constitute a single-member Commission.

6. The Commission shall determine its own procedure.

7. The parties concerned have the obligation to provide the Commission with such information as it may require and, on request, to permit the Commission to have access to their respective territory and to inspect any facilities, plant, equipment, construction or natural feature relevant for the purpose of its inquiry.

8. The Commission shall adopt its report by a majority vote, unless it is a single-member Commission, and shall submit that report to the parties concerned setting forth its findings and the reasons therefor and such recommendations as it deems appropriate for an equitable solution of the dispute, which the parties concerned shall consider in good faith.

9. The expenses of the Commission shall be borne equally by the parties concerned.

10. When ratifying, accepting, approving or acceding to the present Convention, or at any time thereafter, a party which is not a regional economic integration organization

osoitetulla kirjallisella asiakirjalla, että sellaisen riidan osalta, jota ei ole ratkaistu 2 kohdan mukaisesti, osapuoli tunnustaa pakolliseksi itse asian perusteella ja ilman erityistä sopimusta toisten saman velvollisuuden hyväksyvien osapuolten kanssa, että riita saataan ratkaistavaksi:

(a) Kansainväliseen tuomioistuimeen; ja/ tai

(b) välimiestuomioistuimeen, jolle annetaan toimivalta ja joka käyttää toimivaltaansa tämän yleissopimuksen liitteessä määrättyä menettelyä noudattaen, elleivät riidan osapuolet ole toisin sopineet.

Osapuoli, joka on alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö, voi tehdä vaikutukseltaan vastaavan ilmoituksen (b) alakohdan mukaisen välimiesmenettelyn osalta.

VII OSA

LOPPUMÄÄRÄYKSET

34 artikla

Allekirjoittaminen

Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten kaikille valtioille ja alueellisille taloudellisen yhdentymisen järjestöille 21 päivästä toukokuuta 1997 lähtien 20 päivään toukokuuta 2000 saakka Yhdistyneiden kansakuntien päämajassa New Yorkissa.

35 artikla

Ratifiointi, hyväksyminen tai liittyminen

1. Valtiot ja alueelliset taloudellisen yhdentymisen järjestöt ratifioivat tai hyväksyvät tämän yleissopimuksen tai liittyvät siihen. Ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymiskirjat talletetaan Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin huostaan.

2. Kaikki tämän yleissopimuksen mukaiset velvollisuudet sitovat sen osapuoleksi tulevaa alueellista taloudellisen yhdentymisen järjestöä, jonka jäsenvaltiot eivät ole yleissopimuksen osapuolia. Jos sellaisen järjestön jäsenvaltioista yksi tai useampi on tämän yleissopi-

may declare in a written instrument submitted to the depositary that, in respect of any dispute not resolved in accordance with paragraph 2, it recognizes as compulsory ipso facto, and without special agreement in relation to any party accepting the same obligation:

(a) Submission of the dispute to the International Court of Justice; and/or

(b) Arbitration by an arbitral tribunal established and operating, unless the parties to the dispute otherwise agreed, in accordance with the procedure laid down in the annex to the present Convention.

A party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with subparagraph (b).

PART VII.

FINAL CLAUSES

Article 34

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States and by regional economic integration organizations from 21 May 1997 until 20 May 2000 at United Nations Headquarters in New York.

Article 35

Ratification, acceptance, approval or accession

1. The present Convention is subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of

muksen osapuoli, järjestö ja sen jäsenvaltiot sopivat keskenään vastuistaan yleissopimukseen perustuvien velvollisuuksiensa täyttämiseksi. Sellaisissa tapauksissa järjestöllä ja sen jäsenvaltioilla ei ole oikeutta käyttää yleissopimukseen perustuvia oikeuksia rinnakkain.

3. Alueellisten taloudellisen yhdentymisen järjestöjen on ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjoissaan ilmoitettava toimivaltuuksiansa laajuus yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Näiden järjestöjen on myös ilmoitettava Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille toimivaltuuksiansa laajuuden oleellisista muutoksista.

36 artikla

Voimaantulo

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona kolmaskymmenesviides ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirja on talletettu Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin huostaan.

2. Jokaisen valtion tai alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön osalta, joka ratifioi tai hyväksyy yleissopimuksen tai liittyy siihen kolmannenkymmenenviiden ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisen jälkeen, yleissopimus tulee voimaan yhdeksäntenäkymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona sellainen valtio tai alueellinen taloudellisen yhdentymisen järjestö on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa alueellisen taloudellisen yhdentymisen järjestön tallettaman asiakirjan ei katsota olevan ylimääräinen valtioiden tallettamiin asiakirjoihin nähden.

37 artikla

Todistusvoimaiset tekstit

Tämän yleissopimuksen alkuperäiskappale, jonka arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkieliset tekstit ovat yhtä

such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, the regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. These organizations shall also inform the Secretary-General of the United Nations of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 36

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves the Convention or accedes thereto after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States.

Article 37

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French,

todistusvoimaiset, talletetaan Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin huostaan.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

TEHTY New Yorkissa 21 päivänä toukokuuta 1997.

Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at New York, this twenty-first day of May one thousand nine hundred and ninety-seven.

(Käännös)

LIITE

ANNEX

VÄLIMIESMENETTELY

ARBITRATION

1 artikla

Article 1

Elleivät riidan osapuolet toisin sovi, yleissopimuksen 33 artiklassa tarkoitettu välimiesmenettely toteutetaan tämän liitteen 2–14 artiklan mukaisesti.

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitration pursuant to article 33 of the Convention shall take place in accordance with articles 2 to 14 of the present annex.

2 artikla

Article 2

Kantajaosapuoli ilmoittaa vastaajaosapuolelle, että se aikoo saattaa riidan välimiesmenettelyyn yleissopimuksen 33 artiklan mukaisesti. Ilmoituksessa mainitaan välimiesmenettelyssä käsiteltävä asiasisältö sekä erityisesti ne yleissopimuksen artikkelit, joiden tulkinnasta tai soveltamisesta riidassa on kysymys. Elleivät osapuolet pääse yksimielisyyteen riidan asiasisällöstä välitystuomioistuin määrittelee sen.

The claimant party shall notify the respondent party that it is referring a dispute to arbitration pursuant to article 33 of the Convention. The notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the articles of the Convention, the interpretation or application of which are at issue. If the parties do not agree on the subject matter of the dispute, the arbitral tribunal shall determine the subject matter.

3 artikla

Article 3

1. Kahden osapuolen välisessä riidassa välimiestuomioistuin muodostetaan kolmesta jäsenestä. Kumpikin riidan osapuoli nimeää yhden välimiehen, ja näin nimetyt kaksi välimiestä nimeävät yhteisestä sopimuksesta kolmannen välimiehen, joka toimii tuomioistuimen puheenjohtajana. Viimeksi mainittu välimies ei saa olla riidan kummankaan osapuolen eikä kyseisen vesistön rantavaltion kansalainen, eikä hänen vakituinen asuinpaikkansa saa olla näiden osapuolten tai rantavaltioiden alueella, eikä hän ole saanut olla riita-asian kanssa tekemisissä muussa ominaisuudessa.

1. In disputes between two parties, the arbitral tribunal shall consist of three members. Each of the parties to the dispute shall appoint an arbitrator and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the Chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute or of any riparian State of the watercourse concerned, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these parties or such riparian State, nor have dealt with the case in any other capacity.

2. Useamman kuin kahden osapuolen välisessä riidassa samaa etua edustavat osapuolet nimeävät yhteisestä sopimuksesta yhden välimiehen.

2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement.

3. Mahdollisesti vapautunut välimiehen tehtävä täytetään samalla tavalla kuin alkuperäisen tehtävä.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

4 artikla

Article 4

1. Jos välimiestuomioistuimen puheenjohtajaa ei ole nimetty kahden kuukauden kuluessa

1. If the Chairman of the arbitral tribunal has not been designated within two months

toisen välimiehen nimeämisestä, Kansainvälisen tuomioistuimen presidentti nimeää puheenjohtajan riidan osapuolen pyynnöstä seuraavan kahden kuukauden kuluessa.

2. Jos jokin riidan osapuolista ei nimeä välimiestä kahden kuukauden kuluessa pyynnön saamisesta, toinen osapuoli voi ilmoittaa tästä Kansainvälisen tuomioistuimen presidentille, joka nimeää välimiehen seuraavan kahden kuukauden kuluessa.

5 artikla

Välimiestuomioistuin tekee päätöksensä tämän yleissopimuksen määräysten ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

6 artikla

Elleivät riidan osapuolet toisin sovi, välimiestuomioistuin päättää omista menettelysäännöistään.

7 artikla

Välimiestuomioistuin voi jonkin osapuolen pyynnöstä suositella tarvittavia väliaikaisia turvaamistoimia.

8 artikla

1. Riidan osapuolet helpottavat välimiestuomioistuimen työtä, ja käyttäen kaikkia käytettävissään olevia keinoja ne erityisesti:

(a) antavat tuomioistuimelle kaikki asiaan liittyvät asiakirjat, tiedot ja toimintaedellytykset;

(b) antavat tuomioistuimelle mahdollisuuden tarvittaessa kutsua todistajia tai asiantuntijoita ja hankkia heiltä todisteita.

2. Riidan osapuolilla ja välimiehillä on velvollisuus säilyttää luottamuksellisina kaikki välimiestuomioistuimen käsittelyn aikana luottamuksellisesti saamansa tiedot.

9 artikla

Ellei välimiestuomioistuin toisin päätä tapauksen erityisten olosuhteiden vuoksi, riidan osapuolet vastaavat tuomioistuimen kuluista yhtä suurin osuuksin. Tuomioistuin pitää kir-

of the appointment of the second arbitrator, the President of the International Court of Justice shall, at the request of a party, designate the Chairman within a further two-month period.

2. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of receipt of the request, the other party may inform the President of the International Court of Justice, who shall make the designation within a further two-month period.

Article 5

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 6

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 7

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, recommend essential interim measures of protection.

Article 8

1. The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

(a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and

(b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

2. The parties and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in

jaa kaikista kuluistaan ja laatii niistä osapuolille loppuselvityksen.

10 artikla

Jos osapuolella on valvottavanaan riidan asiasisältöön liittyvä oikeudellinen etu, johon asiassa tehtävä päätös voi vaikuttaa, osapuoli voi esiintyä asian käsittelyssä väliintulijana tuomioistuimen suostumuksella.

11 artikla

Tuomioistuin voi käsitellä ja ratkaista vastakanteita, jotka perustuvat suoraan riidan asiasisältöön.

12 artikla

Välimiestuomioistuin tekee sekä menettelyä että asiasisältöä koskevat päätöksensä jäsentensä äänten enemmistöllä.

13 artikla

Jos jokin riidan osapuolista ei ole läsnä välimiestuomioistuimessa tai ei puolusta asiaansa, toinen osapuoli voi pyytää tuomioistuinta jatkamaan asian käsittelyä ja antamaan ratkaisunsa. Yhden osapuolen poissaolo tai asiansa puolustamatta jättäminen ei estä asian käsittelyä. Ennen kuin välimiestuomioistuin tekee lopullisen päätöksen, sen on vakuututtava siitä, että vaatimus perustuu sekä tosiasioihin että oikeuteen.

14 artikla

1. Tuomioistuin tekee lopullisen päätöksen viiden kuukauden kuluessa päivästä, jona tuomioistuin on muodostettu, ellei se katso tarpeelliseksi pidentää tätä määräaikaa enintään viidellä kuukaudella.

2. Välimiestuomioistuimen lopullinen päätös rajoittuu riidan asiasisältöön, ja siinä mainitaan päätöksen perustelut. Päätös sisältää käsittelyyn osallistuneiden jäsenten nimet ja lopullisen päätöksen päivämäärän. Tuomioistuimen jäsen voi liittää lopulliseen päätökseen erillisen tai eriyvän mielipiteensä.

3. Ratkaisu sitoo riidan osapuolia. Ratkaisusta ei voi valittaa, elleivät riidan osapuolet ole etukäteen sopineet valitusmenettelystä.

equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

Any party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute which may be affected by the decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

Article 11

The tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions both on procedure and substance of the arbitral tribunal shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its award. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

1. The tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted unless it finds it necessary to extend the time limit for a period which should not exceed five more months.

2. The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

3. The award shall be binding on the parties to the dispute. It shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

4. Mikä tahansa riidan osapuoli voi saattaa osapuolten välisen erimielisyyden lopullisen päätöksen tulkinnasta tai täytäntöönpanovasta päätöksen tehneen välimiestuomioistuimen ratkaistavaksi.

4. Any controversy which may arise between the parties to the dispute as regards the interpretation or manner of implementation of the final decision may be submitted by either party for decision to the arbitral tribunal which rendered it.